

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713220072
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713220072.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným I) H. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. X/XX, XXX XX N., štátne občianstvo: SR a II) S. B., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom A. X/XX, XXX XX N., t.č. na neznámom mieste, štátne občianstvo: SR, zastúpenému opatrovníčku Teréziou Pečkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, o zaplatenie 746,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní I) a II) sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 746,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 717,- Eur od 21. 11. 2011 do zaplatenia a trovy konania v sume 185,22 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 05. 11. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 25. 11. 2013 domáhal voči žalovaným I) a II) zaplatenia sumy 746,69 Eur (717,- Eur + 29,69 Eur) s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 717,- Eur od 21. 11. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania, keď sumu 29,69 Eur žiadal prisúdiť ako vyčíslený úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo splátok za obdobie od 21. 12. 2010 do 20. 11. 2011. Povinnosť na plnenie žiadal uložiť žalovaným I) a II) spoločne a nerozdielne. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 09. 2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a ním, postúpil mu postupca pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaní uzatvorili dňa 26. 10. 2004 Zmluvu č. 402450602 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“). Na základe tejto zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Má za to, že predmetná zmluva podlieha právnomu režimu § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 3.789,84 Eur, keď táto pozostávala z istiny vo výške 2.962,27 Eur, z riadneho úroku vo výške 20,09 Eur, z úroku z omeškania vo výške 804,49 Eur a z ostatného príslušenstva vo výške 2,99 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 2,99 Eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 804,49 Eur predstavujúcu úrok z omeškania si v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovaným úver vo výške 3.319,39 Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 59,75 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky úveru splatné od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011 v počte 12 a celkovej výške 717,-

Eur. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva tak z 12 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 717,- Eur (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtu všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky).

O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 18Ro/57/2013-25 zo dňa 28. 11. 2013, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Platobný rozkaz č.k. 18Ro/57/2013-25 zo dňa 28. 11. 2013 sa nepodarilo žalovanému II) doručiť do vlastných rúk, keď v tomto prípade je náhradné doručenie vylúčené podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Nakoľko platobný rozkaz č.k. 18Ro/57/2013-25 zo dňa 28. 11. 2013 sa nepodarilo žalovanému II) doručiť do vlastných rúk, uznesením č.k. 18Ro/57/2013-41 zo dňa 03. 07. 2014 súd tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 173 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 08. 2014.

Na to súd uznesením č.k. 14C/145/2014-45 zo dňa 29. 09. 2014 žalovanému II) v tomto konaní ustanovil na zastupovanie opatrovníčku v osobe Terézie Pečkovej, súdnej tajomníčky Okresného súdu Zvolen na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov podľa § 29 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 29 ods. 6 O.s.p., podľa ktorých pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať. Za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec. To neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- Eur. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 10. 2014. Takýto procesný postup súdu bol odôvodnený tým, že žalovaný II) sa na adrese svojho pobytu A. X/XX, N. nezdržuje, od jeho manželky bolo zistené, že sa už 2 roky nachádza v V. na presne nezistenej adrese, keď táto skutočnosť vyplýva zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Sliač zo dňa 26. 06. 2014 č. ORPZ-ZV-OPP4-587/2014.

Po opatrovníckom konaní súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13. 01. 2015. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu nezúčastnil, tento bol na pojednávanie predvolaný riadne a včas, predvolanie mu bolo doručené dňa 29. 12. 2014, tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil elektronickým podaním zo dňa 06. 01. 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 07. 01. 2015, nepožiadaval však zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, požiadaval súd, aby v záujme hospodárnosti konania rozhodol vo veci v jeho neprítomnosti, opatrovníčka žalovaného II) sa tohto pojednávania tiež nezúčastnila, na toto pojednávanie bola predvolaná riadne a včas dňa 11. 12. 2014, táto neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, žalovaná I) sa tohto pojednávania tiež nezúčastnila, na toto pojednávanie bola predvolaná riadne a včas fikciou doručenia dňa 29. 12. 2014 podľa § 47 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženie nevyzdvihne, považuje sa deň, kedy bola zásielka vrátená súdu za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel. Žalovaná I) neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie súd potom na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, v neprítomnosti žalovanej I) a v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného II), keď pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadaval z

dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prípadne prítom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 26. 10. 2004 uzavreli Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľ na jednej strane (ďalej len „veriteľ“) a žalovaní ako dlžníci na strane druhej Zmluvu o splátkovom úvere č. 0402450602 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorá bola uzatvorená podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy o úvere veriteľ poskytol žalovaným úver v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere, keď žalovaní sa zaviazali za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky v zmluve o úvere, tak ako to vyplýva z článku I. zmluvy o úvere. V tomto článku zmluvy o úvere boli dojednané základné podmienky zmluvy o úvere: výška úveru 100.000,- Sk (3.319,39 Eur), išlo o úver spotrebný - bez účelu, úroková sadzba bola dojednaná vo výške 11,80 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 2 % z výšky úveru a bol splatný v deň podpisu zmluvy o úvere, poplatok za správu úveru bol dojednaný 40,- Sk (1,33 Eur)/mesačne, výška splátky úveru bola medzi stranami zmluvy o úvere dojednaná na sumu 1.800,- Sk (59,75 Eur), splatnosť splátok bola dojednaná mesačne vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20. 11. 2004, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20. 11. 2011, splatnosť úrokov bola dojednaná v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania úveru bol dojednaný inkasným spôsobom z účtu, ktorý bol určený v tejto zmluve o úvere. Ročná percentuálna miera nákladov bola 14,26 %, tak ako to vyplýva z článku IV. bod 5. zmluvy o úvere. Úroková sadzba, výška a splatnosť poplatkov bola platná ku dňu podpisu zmluvy o úvere, zmena výšky úrokovej sadzby, výšky poplatkov a splatnosti poplatkov sa riadila Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa účinnými odo dňa 01. 08. 2002, a to tak, ako to vyplýva z článku I. zmluvy o úvere. Z článku IV. bod 2. zmluvy o úvere vyplýva, že veriteľ je oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy. Zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením. Z článku II. bod 3. zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaní sa zaviazali splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Z tohto istého článku z bodu 4. zmluvy o úvere vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na tom, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti uvedenej v základných podmienkach zmluvy pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. V článku V. bod 3. zmluvy o úvere sa zmluvné strany dojednali na tom, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Z tohto istého článku, z bodu 4. zmluvy o úvere vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere sa odvoláva na Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „všeobecné obchodné podmienky“).

Žalobca do súdneho konania dokladal Zmluvu o splátkovom úvere č. 0402450602 zo dňa 26. 10. 2004, Všeobecné obchodné podmienky, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01. 08. 2002 v znení Dodatku č. 1 účinného od 01. 01. 2003, Dodatku č. 2 účinného od 30. 09. 2003 a Dodatku č. 3 účinného od 01. 09. 2004.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27. 09. 2012 včítane Príloh č. 1 až č. 5 (čl. 11 - 21 spisu), ktorá bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako postupcom na jednej strane a žalobcom ako postupníkom na strane druhej, ktorá bola uzatvorená podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, žalobca preukázal, že je vlastníkom predmetnej pohľadávky s príslušenstvom, a teda že má vecnú aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, keď podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 16. 10. 2012 veriteľ, Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava oznámila žalovaným I) a II), že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 09. 2012 postúpila svoju pohľadávku vo výške 3.789,84 Eur s príslušenstvom voči nim z titulu zmluvy o spotrebnom úvere č. 402450602 spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, IČO: 35 724 803, keď žiadala záväzok od okamihu doručenia oznámenia uhradiť výlučne plnením tejto

spoločnosti. Doručovanie tohto oznámenia o postúpení pohľadávky žalovaným I) a II) žalobca preukázal poštovými podaciami hárkami Slovenskej pošty, a.s., Banská Bystrica zo dňa 16. 10. 2012.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť, a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 26. 10. 2004 právny predchodca žalobcu ako veriteľ na jednej strane a žalovaní I) a II) ako dlžníci na strane druhej uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere č. 0402450602 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorá bola uzatvorená podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Žalovaní I) a II) zmluvu o úvere uzatvorili ako spoludlžníci, ako manželia. Na základe tejto zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere, keď žalovaní I) a II) sa zaviazali za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve o úvere tak, ako to vyplýva z článku I. zmluvy o úvere. Výška splátky úveru bola medzi stranami zmluvy o úvere dojednaná na sumu 59,75 Eur mesačne, splatnosť splátok bola dojednaná mesačne vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dojednaná na deň 20. 11. 2004, pričom konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20. 11. 2011. V danej veci súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že spor, keďže žalobca uplatnil nárok z tejto zmluvy o úvere vznikol zo zmluvy

uzatvorenej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov bankou) a spotrebiteľom jeho úverovej služby, takže ide o spotrebiteľskú zmluvu, pričom sporný vzťah bolo nutné posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Nejedná sa pritom o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý platil a bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (výnimka podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z.). Je síce pravdou, že predmetná zmluva bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a považuje sa za tzv. „absolútny obchod“ s odkazom na § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ale popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje na právny vzťah účastníkov príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktorými zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov ich aplikáciu, keď absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, žeby z pôsobnosti príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (napríklad dvojité práva úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká práva úprava premičania a podobne). V tomto prípade niet rozumného dôvodu, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu na skonštatovanie, že ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje právnu úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa, aby táto nebola aplikovaná (uznesenie ÚS SR I.ÚS 402/2013 zo dňa 19. 06. 2013).

Zo zmluvy o úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20. 11. 2011, prvá splátka bola dojednaná so splatnosťou ku dňu 20. 11. 2004, žalovaní I) a II) sa zaviazali splácať úver v mesačných splátkach so splatnosťou vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Žalobca žalobou na súde uplatnil nárok na zaplatenie zo zmluvy o úvere 12 mesačných splátok, každej vo výške 59,75 Eur za obdobie od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011, spolu v celkovej výške 717,- Eur (12 x po 59,75 Eur). Žalovaní I) a II) v konaní nenamietali tvrdenie žalobcu, že úver nesplácali riadne, nenamietali tvrdenie žalobcu o tom, že mu dlhujú z titulu zmluvy o úvere mesačné splátky splatné za obdobie od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011 v počte 12, spolu o celkovej výške 717,- Eur, nenamietali, žeby úver nečerpali. Nakoľko žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že žalovaní zo zmluvy o úvere neuhradili tieto mesačné splátky úveru, ktoré sa stali splatné v období od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011 spolu v celkovej výške 717,- Eur (12 x po 59,75 Eur), a nakoľko žalovaní I) a II) nepreukázali, žeby tieto splátky úveru žalobcovi plnili, súd uložil povinnosť žalovaným I) a II) z titulu zmluvy o úvere žalobcovi ako vlastníkovi predmetnej pohľadávky uhradiť sumu 717,- Eur. Povinnosť na plnenie žalovaným I) a II) súd uložil spoločne a nerozdielne s poukazom na § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Žalovaní I) a II) uzatvorili zmluvu o úvere ako manželia, spoludlžníci.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd uložil povinnosť žalovaným I) a II) zaplatiť žalobcovi sumu 717,- Eur spoločne a nerozdielne.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku zo meškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov.

Podľa § 3 ods. 1 tohto vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c citovaného vládneho nariadenia, v znení účinnom od 01. 02. 2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Žalovaní I) a II) sú preukázateľne v omeškaní so zaplatením sumy 717,- Eur, čo sú splátky úveru splatné za obdobie od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011, keď potom žalobca má nárok voči žalovaným I) a II) na zaplatenie z týchto zameškaných splátok úveru i úrokov z omeškania, keďže žalovaní I) a II) neplnili splátky v dojednanej lehote splatnosti, t.j. k 20. dňu kalendárneho mesiaca, pričom ich omeškanie stále trvá. Preto žalobca má nárok zo sumy 717,- Eur, čo sú zameškané splátky úveru i na zaplatenie úrokov z omeškania. Žalobca žiadal tieto prisúdiť od 21. 11. 2011 do zaplatenia zo sumy 717,- Eur, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20. 11. 2011, preto zo sumy 717,- Eur žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania voči žalovaným a to až do zaplatenia. Čo sa týka výšky úrokov z omeškania, žalobca dôvodne tieto požadoval zaplatiť vo výške 9 % ročne, keď základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v období vzniku omeškania s jednotlivými mesačnými splátkami úveru bola vždy najmenej 1 % ročne, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 9 % ročne, preto žalobca má nárok voči žalovaným na zaplatenie úrokov z omeškania v žiadanej výške, t.j. vo výške 9 % ročne z prisúdenej sumy. V období od 21. 12. 2010 do 21. 03. 2011 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 % ročne, v období od 21. 04. 2011 do 21. 06. 2011 bola 1,25 % ročne, v období od 21. 07. 2011 do 21. 10. 2011 bola 1,50 % ročne a v období od 21. 11. 2011 bola 1,25 % ročne, teda vždy bola najmenej 1 % ročne, zvýšená o 8 percentuálnych bola vždy najmenej 9 % ročne, preto žalobca dôvodne uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z prisúdených splátok úveru.

Čo sa týka posledného nároku žalobcu uplatneného žalobou a to na zaplatenie úroku z omeškania zo splátok úveru splatných za obdobie od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011, a to vo výške 9 % ročne z jednotlivých omeškaných splátok úveru, ktorý žalobca vyčíslil na sumu 29,69 Eur, žalobca si tento nárok uplatnil dôvodne. Žalobcovi prináleží suma 29,69 Eur z titulu úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo splátok úveru splatných od 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011 a to už z dôvodov uvedených vyššie, žalovaní I) a II) sú preukázateľne v omeškaní splátok úveru splatných za obdobie 20. 12. 2010 do 20. 11. 2011, žalobca tento úrok z omeškania vyčíslil z jednotlivých mesačných splátok úveru odo dňa nasledujúceho po splatnosti až do 20. 11. 2011, kedy nastala konečná splatnosť celého úveru, pretože za nasledujúce obdobie zo splátok úveru uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania osobitne. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok úveru vo výške 9 % ročne, uplatnil ho v správnej výške, ako súd už dôvodí vyššie, keď základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky počas omeškania bola vždy najmenej 1 % ročne, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 9 % ročne, preto žalobca má nárok voči žalovaným I) a II) na zaplatenie úrokov z omeškania v žiadanej výške, t.j. vo výške 9 % ročne, čo v konečnom vyčíslení predstavuje čiastku 29,69 Eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi súd priznal právo na náhradu trov konania. Žalobca navrhol priznať trovy konania a tieto aj vyčíslil. Žalovaní I) a II) sú neúspešní v konaní, preto im vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi účelne vynaložené a preukázané trovy konania. Tieto v súdnej veci predstavujú sumu 185,22 Eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku zo žaloby v sume 43,- Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 142,22 Eur. Trovy právneho zastúpenia v sume 142,22 Eur pozostávajú z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby po 61,74 Eur včítane 20 % DPH, k tomu 2-krát režijný paušál po 9,37 Eur včítane 20 % DPH, spolu činia 142,22 Eur, keď úkonmi právnej pomoci boli príprava a prevzatie zastúpenia a podanie žaloby. Celkové trovy konania, teda trovy právneho zastúpenia a na súdnom poplatku činia sumu 185,22 Eur, ktorú sumu sú žalovaní I) a II) povinní zaplatiť žalobcovi na účet zastupujúcej advokátskej kancelárie podľa § 149 ods. 1 O.s.p., rovnako spoločne a nerozdielne. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)